

F. t. l. om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Det foreliggende lovforslag er systematisk ind- delt i 4 afsnit, nemlig afsnit I (§§ 1—47) indeholdende reglerne om vurdering og vurderingsmyndigheder, afsnit II (§§ 48—70) indeholdende reglerne om grundbeskatning (grundskyld og grundstignings- skyld), afsnit III (§§ 71—77) indeholdende reglerne om ejendomsskyld og afsnit IV (§§ 78—87) indeholdende reglerne om skatternes betaling m. v.

Reglerne i nærværende lovforslags afsnit II B om grundstignings-skylden bygger i hovedsagen på reglerne i loven af 27. maj 1950, hvortil slutter sig finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950, idet der dog på væsentlige punkter stilles forslag om ændring af de nugældende regler, hvilket særligt gælder med hensyn til reglerne om grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen („nulpunktet“) og om den grundværdistigning, der inddrages under afgiftspligten.

Efter 1933-loven var „nulpunktet“ grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 7. alm. vurdering pr. 1. januar 1932, eventuelt omvurderingen pr. 1. januar 1933, men af den siden da konstaterede grundstigning svarede kun afgift af halvdelen, efter at der i forvejen var fradraget 2 såkaldte grundbeløbstillæg: Tillæg I („konjunkturtillægget“) beregnet i forhold til grundbeløbet med en procent, der skulle svare til den almindelige stigning i grundværdierne, og tillæg II („fejlvurderingstillægget“) = 10 pct. af grundværdien, dog med nogen ned-sættelse for grundværdier, der var over 40 kr. pr. m².

Ved 1950-loven skærpedes afgiften derved, at man under afgiften inddrog $\frac{3}{4}$ af grundstigningen, medens man bibeholdt grundbeløbstillæggene i det væsentlige uforandret.

Bl. a. for at undgå, at skærpelsen fik „tilbagevirkende kraft“, fastsattes det i 1950-loven, at grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950 skal være grundbeløb ved udmåling af den grundstigning, hvorpå den skærpede regel finder anvendelse, medens den ved 10. alm. vurdering beregnede afgifts- pligtige grundstigning fikses og bliver fordelt i udstykningstilfælde efter samme forhold som grundbeløbet.

Nærværende forslag går ud på, at reglerne for beregning af afgiftspligtig grundstigning i 1950-loven finder anvendelse sidste gang ved den 11. alm. vurdering pr. 1. oktober 1956, og at den grundværdistigning, der bliver konstateret efter den 11. alm. vurdering, uden nogen reduktion inddrages under 4 pct. afgiften, således at også de 2 grundbeløbstillæg bortfalder. Den afgiftspligtige grundstigning, der bliver beregnet ved 11. alm. vurdering, herunder også den fikserede ældre grundstigning,

bibeholdes på den måde, at man som udgangspunkt for fremtidig grundstigning sætter grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den 11. alm. vurdering og med fradrag af den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning (bortset fra evt. fritagelser). Skærpelsen af afgiften får kun virkning for grundværdistigning, der indtræder efter 1. oktober 1956.

De foreslåede regler om, at al grundværdistigning, der indtræder efter 1. oktober 1956, uden nogen reduktion belægges med en afgift på 4 pct., er i overensstemmelse med, hvad der i grundskyldskommissionens betænkning foreslås som gældende for den fremtidige grundværdistigning.

Ved forslaget § 58 er der sket en realitetsændring af reglen i 1950-lovens § 9 om ansættelse af værditab for bygninger m. v. som følge af konstateret grundstigning og om dette værditabs afkortning i den afgiftspligtige grundstigning. Der tilsigtes herved dels en tydelig afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske, dels en ordning, der sikrer, at et ansat værditab i videst muligt omfang kommer ejeren til gode.

De særlige regler i 1950-lovens § 13, stk. 1—3, og § 14 om adgangen til i anledning af påtænkt salg eller sket salg at få foretaget vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning dels for selvstændigt vurderede ejendomme (§ 13, stk. 1), dels for udstykkede arealer (§ 13, stk. 2 og 3), såvel i forbindelse med som udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, er udgået som særlige bestemmelser i forslaget. Der er dog ikke herved sket nogen egentlig realitetsændring, idet reglerne er indføjet i forslaget andre bestemmelser, særlig §§ 2, 4, 8 og 62. Særlig med hensyn til forslaget § 4, hvis regler om vurderinger udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne træder i stedet for reglerne i lovens § 13, stk. 1, stk. 2 c og 3 c, bemærkes, at bestemmelsen afhjælper den mangel ved de gældende bestemmelser, at der ikke nu kan ske ansættelse af værditab ved de vurderinger, der finder sted udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne.

Den i 1950-lovens § 15, stk. 5, indeholdte regel om adgang for en ejer til at få en uforbindende erklæring fra vurderingsrådet om grundværdien for opmålte, men endnu ikke særskilt matrikulerede arealer under salg, er ikke medtaget i forslaget. Motiveringen herfor er dels, at bestemmelsen stiller vurderingsrådet overfor yderst vanskelige opgaver, dels at de pågældende erklæringer i mange tilfælde ikke vil være fyldestgørende for ejeren som grundlag for en beregning af, hvilken afgiftspligtig grundstigning der vil opstå for det pågældende areal ved en